POKROK ZÁPADU

SEMI WEEKLY EDITION.

Published by National Printing Co. 509-11 So. 12th St.—Tel. 1008.

Subscription, by mail, - $2.50 per year.

Vychází každé úterý a pátek.

Vydává - - - Národní Tiskárna 509-511 Jižní 12. ul.—Telefon 1008.

Řídící redaktor: - - J. Rosicky

Předplatné:

V místě s dodávkou do domu, bez přílohy	$3.00
S přílohou	$3.50
Poštou pro Spojené Státy a Kanadu, bez Knihovny Americké	$2.50
Knihovnou Americkou	$3.20
Do Čech bez přílohy	$3.00
S přílohou	$1.50

Každý předplatitel oprávněn je k premii.

Ohlášky.

Drobné a různé ohlášky uveřejňujem pouze za, když peníze k objednávce přiloženy jsou. Za drobné ohlášky obyčejné velkosti, nepřesahující i palec, čítáme 75 centů za třikrát. Za různá ohlášení, blahopřání, úmrtí a jiné, čítáme $1.00 za tři palce za každé uveřejnění. Nechť každý proto přiloží objednávce tolik peněz, jak velkou ohlášku míti si přeje. Ceny ohlášek na delší dobu oznámí se ochotně na požádání.

Zásilky peněz

jsou nejbezpečnější, když se koupí na poště peněžní expressu "Money Order" a týž nám se pošle. Též v registrovaném dopise, aneb po uvážkou bankovní jest zásilka jista. Kdo chce platiti "checkem" na bank, nechť zašle o 25 centů více, proto že tolik musíme platit bance za kolekci, aneb ať koupí směnku (draft) na Omahu, Chicago neb New York. Na místě drobných peněz přijmeme též i 1- a 2-centové kolky. Všechny zásilky nechť jsou zaslány pod jednoduchou adresou pouze takto:

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Omaha, Nebr., 12. ledna 1900.

FRANCOUZSKÁ VÁLEČNÁ LOĎ PŘIJELA vymáhati do San Dominga náhradu pro své občany. Vymahání to se snad má díti kulemi a granáty, ku kterémužto spektaklu povolala i naše vláda válečnou loď. To je divná kolekce dluhů v naší pokročilé době civilisace.

V COUNCIL BLUFFS SEZNALA POROTA koronerova, že Yatesova dívka zemřela následkem nedostatku ošetření lékařského, ale bláznivou mámu její neodporučila do kriminálu, kam patří. Inu, s náboženskými blázny se tu zachází šetrně. ti mohou svoji modlitbou lidi vražditi beztrestně.

SOUDY O ÚŘADY JSOU V TÉTO ZEMI na denním pořádku. Starým úředníkům se nechce z teplých míst a ti noví už by raději v nich byli, z čehož povstávají časté soudní tahanice. Nejkrásnější však při tom jest, že občanstvo, které ty úřady ze svých daní vydržuje, musí také ještě zaplatiti tyto soudní tahanice.

REPUBLIKÁNI RÁDI PŘEDHAZUJÍ JIŽní demokratům špatné zacházení s černochy, ale jak se zdá, sami to také lépe nedělají. Nebraský republikánský výbor státní se schází v hotelu v Lincoln, jehož majitel nedovolil černému úředníku tohoto výboru seděti u stolu a jezditi v elevatoru s bílým hosty a výbor se ho ani nezastal.

S POVĚSTNÝM DAREBÁKEM CARTEREM, který okradl národ o více než 1½ milionu dolarů, provádí se stále nové soudní komedie, jen aby ušel kriminálu. Nedocílí-li se tím nic jiného, než že nebude dodán do káznice, bude jeho trest přece značně zmírněn. Rozsudek vojenského soudu zněl, aby byl uvězněn na rok a půl v káznici, kdežto on se nalezá ještě v obyčejném vojenském vězení na Governor's Islandu v New Yorku, kdež si může dopřáti všeho, co hrdlo ráčí a žíti jako pán z peněz ukradených. Zatím se protáhne soudní procedura až do skončení jeho trestu a bude po komedii. Toť se rozumí, že tak veliké přízni se těší tento arcizloděj jen proto, že má bohaté spojence, kteří se s ním o lup dělili a kteří ho teď chrání.

JAK SE OZNAMUJE, POKUSÍ SE TOLEDský měšťanosta Jones o založení osady komunistické, či vlastně altruistické. Všecky dosavadní pokusy toho druhu se potkály s nezdarem, poněvadž byly založeny na principu společného vlastnictví. Jones je muž praktický a ten zajisté seznal chybu tu, jíž se bude hledět vystříhati a založí osadu na zásadách nyní běžných, totiž na zásadách společného vlastnictví rozděleného na dílce či akcie. Nasvědčuje to i název "Altruistická" osada, ne komunistická, aniž socialistická, což znamená vypomahání jednotlivce ostatním, jak hmotně tak mravně. V osadě takové musí panovati volnost jak vstupu tak vystoupení a jednotlivec aby měl právo na přiměřenou část majetku společného, jejíž by si při vystoupení z obce mohl vzíti. Toho se dá docíliti jen soustavou nájemnou.

JAK Z ŘEČI SENATORA BEVERIDGE vysvítá, rádi by páni imperialisté svalili všecku vinu za válku na Filipinech na hlavy těch, kteří se jí opírají. Proto jest tam odboj proti Spoj. Státům, že prý povstalci spolehají na demokraty, nebo na všecky ty odpůrce politiky výbojné. To je ale divné, že ti polobarbarští a ku vší samosprávě neschopní Filipinci znají tak dobře naše poměry. Musejí přece umět čísti a čtenému rozuměti, což ještě značné procento amerických občanů ani nezná.

Poměry na Portoriku.

Generální guvernér ostrova Portorika, Davis, jsa od presidenta povolán ku poradě do Washingtonu, vyprávěl před výborem kongresním o tamních poměrech asi následovně:

Lid na Portoriku byl zvyklý jen na vládu královskou, prováděnou ministerstvem. První snahou gen. Davise bylo, aby lid navykal samosprávě, ku kterémuž cíli zařídil všude obecní úřady z domorodců sestávající, jimž byli přiděleni Američané co dozorci a co učitelové. Pokus se mu zdařil již tak dalece, že zdravotní, vyučovací, dobročinné a veřejných prací se týkající záležitosti nalézají se nyní vesměs pod správou domácí. Dovozná cla jsou vybírána od vojenských důstojníků, avšak i tu jsou domorodci též činní, jakož i při všech pracích veřejných.

Hospodářské poměry jsou neutěšené. Nejprve byl obchod zaražen tím, že se jak na Kubě, tak ve Spojených Státech vyžadovalo vysoké clo ze zboží portorického, jemuž byl odbyt do Španělska uzavřen. K tomu pak se ještě přidružila přírodní pohroma, neboť hurikán zničil takřka úplně plantáže kávové a bananové, hlavní to pramen příjmů tamního obyvatelstva. Před rokem 1898 obnášel průměrný vývoz zboží z ostrova asi 16 millionů pesů ročně, v roce 1898 klesl na polovici a letošní bude obnášeti nejvýše 3½ millionu pesů. Následkem toho je lid tamní velice skleslý na těle i na duchu, neboť nemá nikdy té životní síly jako národ Spojených Států.

Předešlý guvernér, gen. Henry, následkem pohromy prohlásil, že se do 19. ledna t. r. nebudou žádné dluhy soudně vymáhati. Doba ta bude rychle vypršena a lid nebude přece v lepších poměrech, tak že množství majetku přejde v ruce bohatších lidí. Tím jest lid onen ještě více uveden v zoufalství a mělo by mu nějak býti pomoženo. Gen. Davis neví si sám rady, jelikož se necítí býti oprávněným ku prodloužení lhůty platební, by tím nebyla smlouva míru se Španělskem porušena.

Po skončení války se mstil lid portorický na Španělích, vraždě a olupuje jich, avšak zakročením vojska amerického vše to přestalo. Za schopna samosprávy v politickém ohledu neuznává gen. Davis Portoričany, avšak nahlíží, že se jim musí dáti příležitost, aby své schopnosti vyvíjeli a navykali si bráti na se větší zodpovědnost. V zákonodárném sboru by měli míti zastoupení, avšak většinu by v něm měli tvořiti od presidenta ustanovení zástupcové, tak aby moc vládní nedostala do rukou lidí, kteří by jí zneužili.

Ostrov jest úplně bez dluhů, avšak musí se mu nyní zaopatřiti půjčka, aby se stav jeho zlepšil. Pro vzdělávací účele bylo odkázáno 300,000 pesů, což však stačí jen asi pro 30,000 dítek, aby nabyly trochu vzdělání, kdežto asi 350,000 jiných se nedostane vzdělání žádného. Dále by bylo třeba, aby se každoročně vynaložil asi 1 million pesů na stavění silnic. Proto bude třeba ostrovu zaopatřiti půjčku asi 5,000,000 pesů na uspořádání tamních záležitostí.

Dle náhledu gen. Davise jest na ostrově Portoriku sotva jeden občan ze 100 obyvatelů, který by věděl, co samospráva znamená. Proto ani neodporučuje, aby byla dána ostrovu vláda koloniální, za to však žádá, aby obyvatelstvu tamnímu byl povolen úplně svobodný obchod se Spojenými Státy, čímž by se vypracovalo z nynější tísně. Převzetí správy ostrova z moci Španělské do moci Spojených Států stalo se lidu tamnímu osudné, poněvadž stará správa zmizela a nová tím dosud zavedena nebyla.

Obyvatelstvo tamní jest asi ze 76 procent původu španělského, ale různě smíšeného. Černochů se tam nalézá asi 70,000, černých míšenců asi 250,000. Španělové tam usazení jsou však nejlepší třídou lidu, nejpřičinlivější a nejstřídmější. Obyvatelstvo jest téměř napořád katolické a veliká část žije v manželství nezákonitém. Domorodci o sobě říkají, že jsou ženati, ale neoddaní. Jelikož se jim kladly v cestu různé církevní překážky a spolužití bez jakéhosi úředního oddání nepodléhalo žádnému trestu, zůstávala veliká část lidu neoddána.

Dle náhledu gen. Davise mohou Američané na Portoriku povznésti velice pěstování kávy, která se tam výborně daří a samotný New York by mohl spotřebovati všecku, která by se tam urodila. Káva tamní má stejnou hodnotu jako Java nebo Mocka.

Lincoln dobrý rádce.

President Lincoln ve svém poselství ku kongresu, datovaném 1. prosince r. 1862 navrhoval, aby zástupitelstvo národní přijalo zákon na osvobození černého plemene z otroctví. V poselství tom odporučoval:

1. Aby každému majiteli otroků, který by je z otroctví propustil, byly dány v náhradu dluhopisy Spoj. Států nesoucí úroky a sice za každého otroka obyčejnou tržní cenu. Dluhopisy ty měly býti odevzdány úřadům každého otrockého státu, které by je pak svým příslušníkům vydávaly dle počtu propuštěných otroků.

2. Během války propuštění otroci měli býti prohlášeni za svobodné, ale těm majitelům jejich, kteří se neúčastnili odštěpení, měla býti dána náhrada dle článku výše uvedeného.

3. Kongres se měl postarati o prostředky, aby propuštění otroci byli kdesi mimo Spoj. Států usazováni ve zvláštních koloniích.

Dále odporučoval pres. Lincoln, aby tato opatření trvala v platnosti až do 1. ledna 1900, od kteréhož dne mělo veškeré otroctví ve Spoj. Státech přestati a zbývající otroci prohlášeni za svobodné.

Tímto plánem chtěl docíliti postupné odstraňování otroctví, aby obě plemena byla chráněna před náhlými následky osvobození. Obyvatelstvo severních států mělo stejně přispěti ku vykoupení černochů jako jižní, poněvadž o zavedení otroctví se severané rovnou měrou přičinili jako jihané. Dále obyvatelstvo severních států přispívalo k udržování otroctví také tím, že od jižních otrokářů kupovalo bavlnu, cukr a jiné výrobky práce otrocké.

Osazováním osvobozených otroků někde v krajinách tropických, chtěl Lincoln zabrániti nahromadění se tuláků v krajinách jižních a ohrožování pokoje a pořádku. On nahlížel, že by tyto zahálející davy osvobozených otroků byly jen podněcovatelem svárů mezi oběma plemeny a dále se obával, že by houfně propuštění otroci byli na závadu volným dělníkům, jež by z práce vytlačovali.

Válka byla již v plném proudu a povstání se rozšířilo na čtyry pětiny území států otrockých, v kongresu pak se nenalezl nikdo, kdo by se přimluvil za přijetí návrhu jejž Lincoln odporučoval. Dne 18. ledna 1863 prohlásil president teprve svobodu otroků co opatření válečné, kdežto skutečné odstranění otroctví nastalo po přijetí 13. dodatku k ústavě, který nabyl platnosti 18. pros. 1865.

Nyní po 37 letech se národ rozpomíná na ony neblahé události a nahlíží, kterak mohla býti otázka odstranění otroctví provedena bez krveprolití a bez tak ohromných obětí na statcích lidských. Kdyby byli tehdy zástupcové národa dbali hlasu presidenta Lincolna, mohli býti veškeří otroci osvobozeni jen za onen obnos peněz, jejž severní státy na válku vydaly. Veškeré ty oběti na životech lidských mohly býti ušetřeny vedle obrovských ztrát, jež utrpěl jih na statcích, které mu nikdy nahraženy nebyly.

Z dějin má si bráti lidstvo nejlepší naučení. Nyní se nalézá země tato opět ve válce s Filipiňany a jak mnozí tvrdí, válka ta mohla býti snadno předejita. Filipinci žádali jen slib, že jim bude dána samostatnost po spůsobu Kubánců. Kdyby jim to bylo slíbeno, nebyli by se postavili na odboj vojsku americkému. Jaké konce války té budou, nedá se předvídati. Spoj. Státy budou muset vydržovati na Filipinech četnou armádu snad po dlouhé věky, neřka, správně sice, avšak vybrána touhu po samostatnosti z Filipinců vypudí. Jak vidno, vzal si nynější následník Lincolnův špatné poučení z dějin. Nechce rozuměti tomu, že se má smírnou cestou docíliti dohody raději než sáhati ku zbrani. Následky této války ovšem nebudou daleko tak zhoubné, jako byly ony války občanské, avšak moudrým jednáním státnickým dle příkladu Lincolnova mohly býti předejíty též.

Lživé "bratrstvo."

Pověstné lživé Bratrstvo cedarrapidské posud ještě straší a vydalo opět nový leták, v kterémž ohřívá staré lže. My hned jejich prvému letáku nevěnovali valné pozornosti, neboť tak jako ptáka poznáme po peří, poznali jsme rázem v onom letáku práci pověstného tamnějšího šarlatána a arcilháře, jehož jmenem sloupce své špiniti jsme již před dávnými lety přestali. Nevšímali jsme si celé věci jednak vzhledem ku zdroji a jednak i z té příčiny, poněvadž jsme se domnívali, že každý na první pohled pozná, že číslice tam uvedené, o něž se opírají vývody, jsou libovolně sestavené. Kdyby nám onen bezectný arcilhář stál za zmínku, vzali bychom si třebas času, abychom si blížeji posvítili na celou věc. Však jak řečeno, my již po mnohá leta odmítali jakoukoliv polemiku s ním, nechť si polemizoval pod rouškou jakoukolivěk. Aby však naší čtenáři poznali, jak bezpodstatným a lhavým byl onen první samovražedný leták, chceme upozornit na následující: V Č. S. P. S. bylo udáno procento úmrtní na 10 procent, nebo-li 100 z tisíce a to jest pravdou a správným, na *tak dalece jak vztahuje se na předešlé tři roky.* Však jest nesprávným vůči jakékoliv době jiné. Totiž, ony minulé tři roky vykazují v Jednotě Č. S. P. S. *náhodou* (???) největší procento takových nešťastníků a *žádná jiná doba* v dějinách oné Jednoty nevykazuje tak velké procento a patrně že právě ta doba byla k tomu účeli vyhledána a volena. Onen leták udává, že při Modern Woodmen procento sebevražd obnáší 3½ procenta, totiž 35 na 1000 úmrtí. Však zpráva úřadní oné Jednoty za 2 leta 1897—1899 předložená v jedenáctém sjezdu odbývaném v Kansas City, Mo., dne 6. až 10. června 1899 tresce onen leták z patrné lži. Kdo se o tom chce přesvědčiti, nechť si obstará zprávu tuto a ve výkazu vrchního lékaře na stránce 7 nalezne, že počet všech úmrtí na které se úmrtné platilo, byl 1236, z nichž bylo 87 sebevražd. Tento počet nezahrnuje všechna úmrtí členů jež se udály, nýbrž pouze jen úmrtí *na které se platilo.* Jednota ta má ve svých stanovách (viz článek 57 na stránce 25 opravených stanov vydaných v roce 1899), že jestli který člen během prvních tří roků co ku spolku náleží by spáchal samovraždu, ať při zdravém rozumu aneb v pomatení, pozbývá tím jeho pojistka platnosti a jen po samovrazích, kteří jsou u spolku déle než 3 roky, vyplácí se pojištění. Takových nešťastníků, kteří samovraždu spáchali, jichž pozůstalí se o pojistné hlásili, jímž ale z té příčiny vyplaceno nebylo a kteří v onom výše uvedeném výkazu nejsou obsaženi, bylo v oněch dvou letech, za kteréž zpráva zní celkem 27. (Viz Exhibit 22, ve zmíněné zprávě mezi stránkami LXVII. a LXX.) Bylo tedy všech úmrtí, počítaje i oněch 27 nešťastníků, 1262 a z těch bylo samovrahů 114 nebo-li přes 9 procent, přes 90 z tisíce. A kdo ví, jestli jich nebylo ještě více, totiž kdo ví, jestli pozůstalí po všech těch, kteří podle stanov k podpoře úmrtní oprávnění nebyli se též o tuto hlásili? V tomto počtu jsou uvedeni pouze jen přihlášení. Nuž, co tu tedy shledáváme? Shledáváme, že počet samovražd u Č. S. P. S. byl *v nejhorší době*, zahrnujíc v to i rok presidentské volby, kdy jak známo, panovala neobyčejně velká tíseň v zemi, byly 10 procent, kdežto u Modern Woodmen v části téže doby, však s vyjmutím toho nejhoršího roku (1896) obnášelo úmrtí 9 procent. Jaký to tedy rozdíl? Patrně v podstatě žádný. Však arcilhář, kterýž sestavoval leták ovšem vypočítal rozdíl veliký, neboť libovolně udal sebevražd v Modern Woodmen 3½ procent na místě 9.

My hned po vydání onoho letáku poztřebli celou tu falešnou a hanebnou manipulaci. Ze spolků českých byla tehdy vzata statistika, správně sice, avšak vybrána vždy doba to nejnepříznivější. Pro statistiku ze spolků jiných vzaty byly libovolné číslice, jen aby se jevil rozdíl co možno křiklavý. Onen výlupek všeho darebáctví, pověstný arcilhář, spoléhal na to patrně, že zkoumány budou nejdříve číslice ohledně spolků českých a když ty shledány budou správnými, nebude podnikáno žádné zkoumání další a přijato bude snad vše za pravé. Vzhledem tedy ku zdroji, jakož i k podstatě samého letáku, neuznávali jsme týž za hoden povšimnutí.

Proto také nejnovější výlev, nový sebevražedný leták, jejž tak zvané "České Bratrstvo," vlastně ale Lživé Bratrstvo, rozesílá a kterýž se o tyto falešné a libovolně sestavené číslice opírá, rovněž není povšimnutí hoden. Jedno je při celé věci zajímavo. Jak se zdá v celých Cedar Rapidsích se mimo onoho pramizerného holomka a arcilháře, kterýž ony letáky píše, nenalezá ani jedna česká duše tak bídná a mizerná, aby se ku špinavému dílu hanobení Čechů propůjčila, jinak by nebylo patrným, že rozesýlání svěřeno bylo rukoum jiným než českým, což jest viděti již z adresy. Na obálce totiž nestojí, že rozesýlá to "České" Bratrstvo, nýbrž "Ceske Bratrstvo" a výtisk nám laskavě přislaný není adresován na Pokrok "Západu," jak by každý poctivý Čech adresoval, nýbrž "Pokrok Zapadu."

A tato bídná holota pokrytecky kroutí očima a dovozuje, že letáky vydává k vůli zlepšení lidstva, pro lásku Boží a rány Kristovy! A používá k tomu obyčejů a nástrojů ďábla, totiž lže a prohnaných darebáků, kteréž již světská ruka spravedlnosti trestala pro všemožné zločiny! O vy hrobové bílení! Ne sluhové Boží ale sluhové ďáb a jste! Běda tomu, skrze koho pohoršení pochází!

Kdo má pravdu?

O záležitosti ostrovů Eilipinských byly ve spolkovém senatu pronešeny 9. ledna dvě řeči, které naznačují jasně, jaké různé náhledy panují o předmětu tom. Ku posouzení obou těch různých náhledů podáváme tuto výtah z oněch řečí. Nejprve mluvil senator Beveridge z Indiany asi v tento smysl:

Abychom opustili Filipiny, učinili bychom velikou chybu, již by nebylo možno více napraviti. O svědčili se však podržení jich pro nás nežitečným, pak se jich můžeme vzdáti. Náš příští největší obchod bude s Asií a Tichý ocean jest naším. Ostrovy Filipinské nám dají základ k držení moře toho a k rozsáhlému obchodu s Asií. Obchod s Čínou bude tím největším v nedaleké budoucnosti. V roce 1897 obnášel zahraniční obchod čínský 250 milionů dolarů, z čehož my dostali jen 15 procent, kdežto by nám přislušela polovice. Čínský obchod jest však teprve na počátku vývoje, neboť jest nevyvinut. Je tam jen 340 mil železnic, jichž však se tam potřebuje aspoň 20,000 mil. Ten státník, který by příležitosti této pro národ americký nevyužitkoval, spáchal by zločin na amerckém rolnictví, průmyslu a obchodu.

Kdyby však se i nebral ohled na výhodné obchodní položení Filipin, jejich přírodní bohatství samo nám přikazuje, abychom si Filipiny podrželi. Úrodná půda, ohromné bohatství lesů, neprozkoumané naleziště kovů, to vše jednou svět překvapí bohatostí svou. Raději ponechme Anglii těch několik stop zmrzlé Aljašky, která nám neposkytuje odbytu a podržme si Filipiny, jež by ráda měla Anglie, Německo, Rusko i Japan a jimž by také připadly kdybychom je opustili.

Lid souostroví toho jest barbarské plémě jen trochu ohoblované třistaletým stykem s plemenem zpátečnickým a sotva by se nalezlo 1000 lidí v celém tom souostroví, kteří jsou schopni samosprávy v našem smyslu. Jsou mezi nimi lidé vysoce vzdělaní, ale jen tři mezi nimi, Mabini, Arrellano a Aguinaldo, vynikají zvláštními přednostmi. Arellano jest tam nyní nejvyšším soudcem, Mabini má velice vyvinuté smysle pro umění a Aguinaldo jest dobrým vůdcem lidu, přirozeným diktátorem. Jeho ponětí o vládě jest jen bezvýminečná poslušnost rozkazů, nebo smrt.

Prodlužování války na Filipinech jest jen následek zdejší oposice. Kdyby Aguinaldo nevěděl, že v Americe i v kongresu má zastance, že se jeho věci zastávají lidé na řečništích politických, v časopisech i v zastupitelstva země, již dávno by byl zanechal svého marného úsilí. Avšak ve Spojených Státech se přirovnává každý výstřel ručnic filipinských k výstřelům vojsk Washingtonových na voje krále Jiřího. Svedeným následníkům Aguinalda se namlouvá, aby se jen drželi až do příští volby presidentské, pak že vojsko americké bude odtud staženo a oni obdrží svobodu. To je sílí k dalšímu boji a naši vojínové, kteří tam hynou zbraněmi a nemocemi, jsou obětí této oposice domácí. Ti z našich občanů, kteří souhlasí s oněmi svedenými Filipinci, aby jen střílели naše statečné hochy, mají na svědomí jejich prolitou krev, již ani dlouhé věky nesmijí.

Po skončené řeči sen. Beveridge ujal se slova massachusettský sen. Hoar, který pravil asi toto:

Vítám vřele nadšenín ového služebníka národa, s jakýmž se hlásí ku plnění jeho povinností. V celé jeho stříbrojasné řeči však postrádám slov, "právo, spravedlnost, povinnost a volnost" Vzletná jeho řeč mi připomíná biblickou událost, kterak satan vynesl Krista na horu vysokou, ukázal mu veškerá království světa a řekl: "toto všecko tobě dám pakli padna, budeš se mi klaněti." Za odpověď však obdržel: "Odstup satane."

Hoar dokazoval pak dále, že vše, co Beveridge tvrdil v řeči své, vyvrací zprávy gen. Otise, adm. Deweye a jiných úředníků. Kde vzalo Španělsko právo ku prodeji ostrovů a kde Spoj. Státy vzaly práva ku koupení národa jako stádo ovcí? Ústava naše by musela býti dříve změněna, než bychom nabyli práva ku koupi a se změnou by zajisté nesouhlasil ani sen. Beveridge.

Dále uvedl některé odstavce z úředních zpráv o Luzonu, z nichž dokazoval, že při příchodu Aguinaldovu na ostrov nalézalo se již 30,000 Filipinců v odboji proti Španělům, kteří vydržovali své kostely, školy, obecní správy a soudy. Žili tu v míru a zajatými Španěly zacházeli vlídně. Takový byl stav věcí tehdy a tento stav zdupati bezohledně nazýváte slávou?

Ohledně tvrzení Beveridge, že válka vypukla následkem povzbuzování z této země, poukázal Hoar na provolání presidentovo, které bylo zasláno gen. Otisovi k rozšíření mezi Filipince. Gen. Otis však provolání to vrátil s podotknutím, že by vyvolalo okamžitou vzpouru, poněvadž se v něm mluví o svrchovanosti a odstoupení ostrovů. Gen. Otis v odpovědi presidentovi praví:

"Mám za to, že jest úmyslem vlády Spoj. Států zavedení co nejsvobodnější vlády na Filipinech."

Tato slova se také nalezala v druhém provolání k Filipincům, avšak těm se nějak dostal do ruky výtisk původního provolání presidentova a tím bylo nepřátelství spůsobeno. Gen. Otis slíbil Filipincům vládu, v níž by veškerá jejich práva došla uplatnění — mohl by něco podobného slíbiti národu neschopnému samosprávy, polodivokému? Z toho vysvítá, že válku nezavinili ti, kteří jí odporují a hned z počátku odporovali. Kdyby byl mohl gen. Otis dáti Filipincům hned z počátku ujištění samosprávy, byla by válka ta nikdy nevypukla.

Co tomu říkáte?

My nabízíme jedno sto dolarů odměny za každý případ kataru, který nemůže být vyléčen lékem Hall's Catarrh Cure.

F. J. Cheney & Co., majitelé, Toledo, O.

My nižepsaní jsme znali p. F. J. Cheney po 15 roků a uznáváme jej za poctivého a spolehlivého ve všech jeho obchodních transakcích a finančně schopného k provedení jakéhokoliv obchodního závazku, jež firma učiní.

WEST & TRAUX, velkoobchodní lékárníci, Toledo, O.
WALDING, KINAN & MARVIN, velkoobch. lékárníci Toledo, O.

Hall's Catarrh Cure se užívá vnitřně, působíc přímo na krev a sliznaté blány. Dosvědčení zasílána zdarma. Na prodej u všech lékárníků. Cena 75c. lahev.

Hall's Family Pilulky jsou nejlepší.

Za sníženou cenu!

Máme posud několik výtisků spisu

Královské věnné město Mělník a okres mělnický,

který s velkou pílí sestavil a ku velké své škodě vlastním nákladem vydal ředitel městské školy pan Lud. Boehm. Jest to spis objemný, neboť čítá 930 stran velkého formátu, a 55 obrazy a mapou okresu mělnického a města. Každý rodák mělnický měl by chovati spis tento, obsahující popis a dějiny jeho rodiště. Pan spisovatel oprávněn je nás ku nabídnutí zbytku spisu za cenu valně sníženou a sice budem tyto prodávati nyní za $2.00 i s poštovní zásylkou. Dřívější cena $4.00. Žádný Mělničan nemusí se nyní vymlouvati na cenu knihy, neboť za tuto cenu je v pravdě levnou. Hlaste se hned. Adresujte: Pokrok Západu, Omaha, Neb.